

for forbuddet. De nyeste oplysninger tyder således på, at diquat vil kunne bruges uden uacceptabel risiko for vandmiljøet, når blot det sker i en vis afstand fra vandløb og søer.

Med hensyn til diquats nedbrydningshastighed er Miljøstyrelsen bekendt med foreløbige undersøgelsesresultater, der viser at stoffet muligvis er lettere nedbrydeligt end tidligere antaget. De endelige resultater af disse nye undersøgelser forventes i foråret 2001.

Baggrunden for, at regeringen stemte imod forslaget om at optage diquat på plantebeskyttelsesdirektivets positivliste, var blandt andet, at der i forbindelse med EU-processen ikke var indkommet de fornødne oplysninger, der ville kunne føre til, at diquat kunne accepteres til visse anvendelser.

Når alle de nyeste resultater foreligger, vil Miljøstyrelsen tage stilling til, om der er grundlag for at ændre den hidtidige samlede vurdering af diquats egenskaber. Fornyet stillingtagen til anvendelsen af diquat som aktivstof i bekæmpelsesmidler – og i givet fald på hvilke vilkår – vil ske, såfremt der modtages en ansøgning herom.

Jeg kan i øvrigt henvise til skrivelser af 8. december 2000, hvormed notat og grundnotat af 5. december 2000 blev sendt til henholdsvis Europaudvalget og Miljø- og Planlægningsudvalget.

Spm. nr. S 920

Til miljø- og energiministeren (20/12 2000) af:
Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren overveje, at fjerne dispensationsmulighederne for anvendelse af stoffet diquat inden for en given periode, eftersom det er muligt at overflødiggøre stoffet ved at skære kartoffeltoppene af i god tid i stedet for at lade dem nedvisne?«

Svar (8/1 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Den eksisterende dispensation til brug af diquat omfatter kun nedvisning af kartofler, der skal anvendes som autoriserede læggekartofler, som

læggekartofler af egen avl, som konsumkartofler til fremstilling af chips, pommes frites m.v. og kartofler dyrket i spagnumjord (Vildmosekartofler).

Miljøstyrelsen har overfor mig oplyst, at mekanisk aftopning ikke er et egnet alternativ til disse afgrænsede dele af kartoffelavl, fordi det fører til, at tørstofindholdet i kartoflerne bliver for højt. Kartoflerne bliver »mosede« og dermed uegnede til de nævnte formål. På nuværende tidspunkt findes der heller ikke andre, alternative metoder.

Spm. nr. S 921

Til miljø- og energiministeren (20/12 2000) af:
Søren Kolstrup (EL):

»Har EU i sin vurdering af risikoen for nedsivning af diquat til grundvandet i betragtning af dets langsomme nedbrydelighed taget hensyn til teorien om fingerstrømning (hurtigt nedløb af eventuel partikelbundne pesticider gennem rodkanaler og ormegange i jorden)?«

Begrundelse

Teorien om fingerstrømning i jord er relativt ny i etablerede videnskabelige kredse, men vi har blandt andet bemærket, at DMU anerkender den i vandmiljø 2000 – faglig vurdering på side 53, hvor mulighederne for nedløb af roundup til grundvandet omtales.

Svar (8/1 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Diquat har hverken ved vurderingen på EU-niveau eller i forbindelse med det danske forbud i 1997 været anset for at udgøre en uacceptabel risiko for grundvandet, fordi stoffet bindes særdeles stærkt i jorden.

Med hensyn til forudsætningen om diquats nedbrydningshastighed kan jeg henvise til mit svar på spørgsmål S 919.